

Lubomír VYLÍČIL - Po letošním Bilderbergu: Tvrdý střet koncepcí globalizace? Kmotři ISIL rudnou vzteky. Tajemné jednání Trumpa se Saúdy. Vyhraje mixér nad činžákem? Islamizace Evropy má jasný cíl. Co z toho plyne pro nás?

Autor se ohlíží za nedávno skončenou konferencí Skupiny Bilderberg a z následujících událostí dovozuje, o čem se tam účastníci nejspíš porafali.

Jen před pár dny, v neděli 4. června, skončilo ve městě Chantilly ve Virginii „polokulaté“ 65. setkání skupiny Bilderberg. Jak je u jmenovaného spolku zvykem a „dobrou tradicí“, nebylo na závěr přijato (a hlavně vydáno) žádné usnesení, zpráva, komuniké či zápis z jednání.

Proč také. Vždyť jde o neškodný diskusní klub. Jak kdysi prohlásil jeden z účastníků jeho pravidelných výročních konferencí, Karel Schwarzenberg. Ostatně „Skupina“ to také otevřeně deklaruje i na svých oficiálních stránkách: „Konference je fórem pro neformální diskuse o hlavních problémech, kterým čelí svět...“ a „...žádné zápisy nejsou přijaty a žádná zpráva není napsána. Kromě toho nejsou navržena žádná usnesení, žádné hlasy a žádné politické prohlášení nejsou vydávány.“

Co na programu

Takže o tom, co se za zavřenými dveřmi projednávalo budeme muset jen spekulovat. Zčásti z náznaků a řízených úniků jeho účastníků. Hlavně však ze změn, nečekaných obrátů a překvapivých událostí světové politiky, se kterými se, jako z udělání, v uplynulém týdnu přímo roztrhl pytel. A všechny tyhle nejčerstvější zprávy a signály, zejména pak ty z nejoblávějšího a nejkritičtějšího místa planety - z Blízkého východu - se zdají naznačovat, že na konferenci došlo k významnému střetu.

Podle původní, oficiálně publikované pozvánky na letošní 56. meeting se zdála situace jasná a přehledná: Všichni globalisté a jejich sloužící proti vzpouře v matrixu. Proti fenoménu Trump a takzvanému „populismu“, tedy proti novým, spontánním a neplánovaným jevům, ohrožujícím směřování ke světovládě, k NWO. Posudte sami:

- Trump: zpráva o pokroku
- Transatlantické vztahy: možnosti a scénáře
- Transatlantická obranná aliance
- Směr EU
- Může globalizace zpomalit?
- Pracovní místa, příjmy a nerealizované očekávání
- Válka proti informacím
- Proč se populismus rozrůstá?
- Rusko v mezinárodním pořádku
- Blízký východ
- Proliferace jaderných zbraní
- Čína

- Aktuální události

Tedy ve stručnosti, jak co nejlépe a neúčinněji na Trumpa, Rusko a populisty. Předložit plány, vybrat nejlepší, zaúkolovat loutky ve vládách... V pohodě, vše se zvládne.

Hlasitá parta pro-islamistů

Jenže, co se nestalo? Vypadá to, že pár dní před konáním konference převzal náhle (ten zloduch a kazisvět) Trump iniciativu a vyrazil do oblasti Blízkého východu. Saúdům vnutil zbrojní zakázky za miliardy, čímž tak nějak svázal ruce a ucpal ústa těm nejmocnějším ze svých odpůrců v USA, zbrojním koncernům a jimi placeným politikům.

A navíc pak tam (zřejmě) ještě něco tajně projednal. Co? To se přesně neví - a asi hned tak vědět nebude. Ale výsledek se dostavil vzápětí. Vypukla otevřená, zatím jen diplomatická válka hlavních hráčů v oblasti Egypta a Saúdské Arábie (s příslušnou drobotinou kolem) proti Kataru.

Na této krizi je nejzajímavější, že propukla těsně po Bilderbergu. Což může naznačovat ostrý střet dvou koncepcí. Pro-islamistické a proti-islamistické. Podívejme se na některé ze seznamu účastníků.

Na straně fanoušků politického islámu byla přesila. Podle očekávání a podle zadání ideových vůdců NWO, používajících agresivní islám jako ledoborec svých zájmů a cílů. Byli tu: John Brennan (bývalý ředitel CIA) a jeho bývalí podřízení Avril Haines a David Cohen (financování terorismu), všichni ze Spojených států.

Za Spojené království se účastnili sir John Sawers (bývalý ředitel MI6) a generál Nicholas Houghton (ex-náčelník štábu). Za Francii tu byl generál Benoît Puga (bývalý náčelník štábu a velitel zvláštních sil v Sýrii) a Bruno Tertrais (neokonzervativní stratég ministerstva obrany). Z „nestátních složek“ pak Henry Kravis (ředitel investičního fondu KKR) a generál David Petraeus, o kterých je známo, že se založením ISIL měli nejen techtle, ale i mechtle...

Zkrátka zástupci všech složek té party, co na něčí popud rozvrtala Střední východ, zničila a oslabila přirozené autority v oblasti, a pak stvořila, vyzbrojila a udržovala v chodu monstrum jménem ISIL.

Směrem k nevolnictví

Na straně proti-islamistické se, možná pro většinu účastníků překvapivě a nečekaně, objevili dva Trumpovi hráči: H. McMaster (nový Trumpův poradce pro národní bezpečnost) a s ním expertka Nadia Schadlowová. Ta se dlouhodobě zabývá teorií jak přetvářet vojenská vítězství na politické úspěchy. Pracuje na teorii restrukturalizace politických hnutí v dobytých zemích. Zdá se, že tam oba způsobili paniku, jako když vpadne kuna do kurníku.

Nejde o nic menšího, než o střet dvou, zásadně odlišných koncepcí globalizace. Ta první, prosazovaná bývalou Obamovou administrativou, které zdatně sekundovaly tajné služby a Deep State Velké Británie, by se dala nazvat koncepcí mixéru. Jde o vytvoření nového člověka, neukotveného míšence se sníženým intelektem, světoobčana bez identity, ideálního poddaného nadnárodních struktur. Přesně v intencích Kalergiho plánu.

Metodou má být islamizace bílé rasy. Protože jedině islám zabezpečí razantní snížení spotřeby planetárních zdrojů, prudký propad vzdělanosti, dokonalou ovladatelnost a zaměstná nevolníky drobným, každodenním sektářským násilím a bojem o přežití, aby nemysleli na blbosti, jako třeba na vzpoury proti vrchnosti, kterými jinak historie bílé civilizace přetéká... Nedůležitějším prostředkem k dosažení kýženého stavu je v této koncepci vypuštění muslimských hord na Evropu, a pokud možno i na kavkazský podbříšek Ruska. Pro začátek.

Činžák a vidle

Druhá koncepce globalizace by se dala nazvat koncepcí činžáku. V takovém domě žijí různí lidé ve svých bytech. Za své a po svém. Na věcech společného zájmu se ale musejí dohodnout. Třeba na službách při úklidu chodeb, na opravě fasády. Spolupracují (více méně) dobrovolně. Ve vlastním zájmu.

Tahle koncepce neřeší ideologii a dokáže přimět ke spolupráci i kanibala s veganem. Podle hesla doma si konzumujte, co chcete, ale k nám to netahejte. A dohodnuté smlouvy a dodávky platí...

Samozřejmě, i v této koncepci jsou rovní a rovnější. Třeba rodina Nováková, co vlastní po 4 bytech ve třetím a čtvrtém patře, kdykoli přehlasuje (přesvědčí) ostatní jednotlivé rodiny o nutnosti pořízení nové společné antény, či opravy střechy, i když si ta drobotina myslí, že stávající anténa či střecha bohatě dostačuje. Ale nikdo jim nemluví do toho, co jedí a na co se dívají za zavřenými dveřmi jejich bytu.

Tuto koncepci prosazuje Čína a Rusko. Prostředkem má být co nejužší propojení Euro-Asie. Obchodní, ne politické. Třeba projektem Nové hedvábné stezky. Což je koncepce, přivádějící dosavadní globální hegemony k šilenství.

Pokusili se kontrovat kartou „arabského jara“ a „Majdanu“. Se známými důsledky. Jejich lidé v Evropské komisi, ve vládách jednotlivých států a v médiích v té době zvýšili své úsilí na maximum. Už nebyl čas na sofistikované hrátky a na maskování. Šlo o závod. O to, zda se podaří učinit změny Evropy nevratnými, než se zkonsoliduje konkurenční model. Ten čínsko-ruský. Proto tu islamizaci Evropy hnali tak otevřeně a bičem. A teď, jak se zdá, jim do toho ten bídák Trump, nebo parta, co je za ním, hodili vidle...

Žádná selanka

Během příštích několika měsíců uvidíme, která strana „globalizátorů“ vyhrává. Když se podaří zadusit ISIL a situace v regionu Blízkého východu se (s povinným poštěkáváním Saúdů na Írán a opačně) začne zklidňovat a Sýrie konsolidovat, znamená to úspěch čínsko-ruské koncepce. Když se ale v regionu rozhoří další, nová ohniska válek a nestability a otevřou se nové islamizační fronty, třeba na Filipínách, bude to znamenat, že navrch mají stále ještě příznivci „mixéru“.

A jaký dopad má to dění na nás, malý stát, který jen stěží může něco v celosvětovém měřítku ovlivnit? Kdyby nic jiného, tak nové názorné poučení, které strany se držet. Budeme-li mít sebemenší příležitost si vybrat. Ta mainstreamová, prounijní, eurooptimistická trajektorie je stále zjevněji cestou do pekel. Islamistických.

Západ kontinentu, jak dokládají nejen atentáty, ale i ty nešťastné volební výsledky ve Francii či Británii, je již ztracen. Proto je v našem nejbytotnějším zájmu držet se od této cesty globalizace co nejdále a snažit se z bažiny, zvané EU, co nejrychleji v tichosti vyběhnout.

Ta druhá cesta se sice také nejeví být žádnou selankou. Ale dává nám, jako národu a kultuře, alespoň nějakou šanci. Opravdoví státníci to vědí.

Jen škoda, že je jich u nás tak málo.

Zdroj: protiproud.cz

Autor: Lubomír Vylíčil